

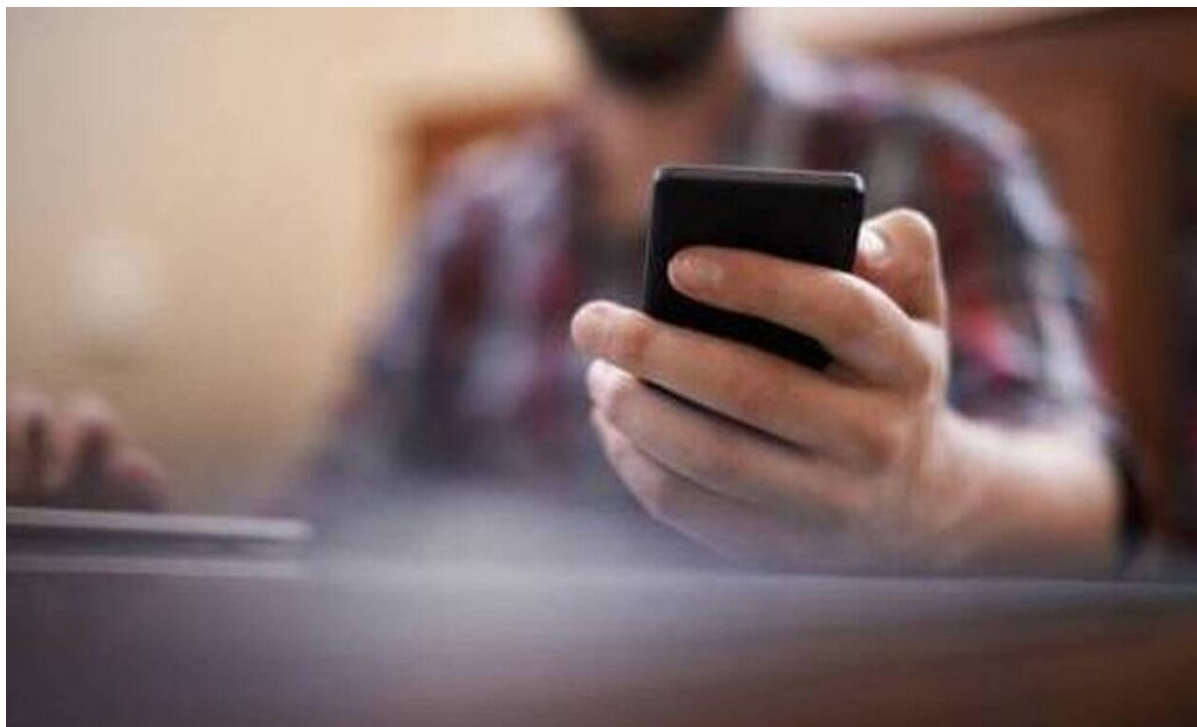
Μαλώνοντας με μηνύματα

[Ορθοδοξία](#) / [Κοινωνικά θέματα](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας](#)

Η νέα μόδα για τους τσακωμούς μεταξύ ζευγαριών ή φίλων είναι το **fexting**, δηλαδή η αποστολή οργισμένων μηνυμάτων μέσω των κινητών τηλεφώνων ή των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης. Η επικοινωνία πρόσωπο προς πρόσωπο καταργείται ακόμη και στην έκφραση του θυμού, του παράπουνου, της λύπης. Σύντομα ή εκτεταμένα μηνύματα, τα οποία έρχονται χωρίς να χρειάζεται να εξηγήσεις βλέποντας τον άλλο, διαπιστώνοντας την αντίδρασή του, την συγκίνησή του, την απογοήτευσή του ή και την διάθεση να βρεθεί μία λύση στην όποια διαφορά, καθιστούν το **fexting** μία μόδα η οποία έρχεται σε συνέχεια της αποστολής μηνυμάτων από το ένα μέλος της παρέας στο άλλο κατά την διάρκεια της εξόδου για καφέ ή φαγητό, μία περαιτέρω βύθιση στην θεώρηση του άλλου ως αφορμή χρήσης και όχι ως προσώπου με το οποίο το νόημα είναι να επικοινωνήσουμε.

Ο καυγάς προφανώς και είναι αποφευκτέος για τους περισσότερους. Εκφράζει ψυχική ένταση, ανάγκη για δήλωση του τι θέλουμε και ο άλλος δεν μας παρέχει, κάποτε και έξοδο από τον φόβο και την ντροπή. Όταν ο καυγάς γίνεται με μηνύματα, στην πραγματικότητα γίνεται χωρίς το ρίσκο της θέασης του άλλου. Τα μηνύματα, επειδή κατ' ανάγκη είναι σχετικά σύντομα, δεν μπορούν να αποτυπώσουν την μιμόγλωσσα που χαρακτηρίζει την επικοινωνία. Δεν βλέπεις τις χειρονομίες του άλλου, την έκφραση του προσώπου του, δεν ακούς την φωνή του, αν και, τελευταία, έχουμε αρχίσει όλοι μας να χρησιμοποιούμε ηχογραφημένα μηνύματα και όχι γραπτά. Παράλληλα, έχεις αρκετό χρόνο για να σχεδιάσεις τι θα πεις, ενώ, όταν στείλεις το μήνυμα, ακόμη κι αν το μετανιώσεις και το διαγράψεις, εντούτοις έχεις ήδη πει αυτό που θέλεις να πεις εκείνη την στιγμή. Κι επειδή *scripta manent*, ο παραλήπτης του μηνύματος έχει όλο τον χρόνο να απαντήσει, αφού εκλάβει το μήνυμα κατά την κρίση, την διάθεση, αλλά και το πώς αληθινά αισθάνεται απέναντί μας.

Συνήθως το fexting είναι ένα παιχνίδι λογισμών. Γράφεις ό,τι σκέφτεσαι, διότι η γραφή είναι εύκολη. Παλαιότερα, το να εκφραστείς δι' αλληλογραφίας προϋπέθετε ικανή σκέψη, γράψε-σβήσε και πάλι από την αρχή, αν ήθελες το γράμμα να έχει καλαισθησία. Σήμερα, η ευκολία της τεχνολογίας σε βοηθά να γράφεις ή να σβήνεις πριν στείλεις το μήνυμα, να σκεφτείς αν κάτι δεν σου αρέσει και να μην το αφήσεις να πάει, κάποτε όμως σε κάνει εντελώς παρορμητικό, διότι είναι εύκολη η σύνταξη ενός μηνύματος. Όμως εύκολα και τα γραφόμενα παρερμηνεύονται, με αποτέλεσμα τα λόγια να πληγώνουν.

Ζούμε σε μια εποχή στην οποία δεν ξεκαθαρίζουμε εύκολα τι έχουμε μέσα μας. Ποια είναι τα πραγματικά μας συναισθήματα για τον άλλον; Πόσο μπορεί ένα γραπτό μήνυμα να υποκαταστήσει μια αγκαλιά, τα δάκρυα ή το χαμόγελο; Η ευτυχία βρίσκεται στην διά ζώσης έκφραση ή υπονοείται πίσω από ένα emoticon; Είναι θέμα απλώς λεξιπενίας ή, τελικά, πορευόμαστε σε μια εποχή στην οποία μόνο τα δικά μας συναισθήματα έχουν σημασία, μέχρις ότου τα καταργήσουμε κι αυτά;

Δεν είναι εύκολες οι απαντήσεις. Ίσως το μέτρο να είναι η απάντηση. Και η επιθυμία για διάλογο πρόσωπο προς πρόσωπο, διότι εκεί φεύγει η ακαμψία του μηνύματος και μπορούμε να βρούμε το βήμα ενός συμβιβασμού που μας φέρνει πιο κοντά στην αλήθεια ή και το να δούμε ποιοι πραγματικά είμαστε. Η αγάπη ίσως ξέρει πώς, η αγάπη όμως που λέγεται.

[themistoklismourtzanos.blogspot.com](https://bit.ly/3U4M1bk)

<https://bit.ly/3U4M1bk>